

тѣ черквѣ въ градѣ Никейѣ всичкы-тѣ прав-
 вославни, и да ѿ даде на Аріаны-тѣ: царь-тѣ
 послаша тѣхунѣ-тѣ молеж, и като сжшз
 еретикѣ, отне отѣ православны-тѣ съ наси-
 ліе черквѣ-тѣ, даде ѿ на Аріанско-то
 гнѣсно скорише и си отиде въ Цариградѣ.
 Въ еднѣ такавѣ скзрѣ, като сѣ намирахѣ
 всичкы-тѣ благочестиви мѣжи въ Никейѣ,
 слѣчи сѣ да доде Божій застѣпникѣ на Свѣ-
 тѣ-тѣ черквѣ. Василій вел. всичкы мѣжѣ,
 жены и дѣца сѣ свѣрахѣ сега и сѣ испла-
 кахѣ прѣдѣ Свѣтаго. Василій гы утѣши,
 като довзрѣ каца, и отиде тогасѣ въ Ца-
 риградѣ при царѣ; той сѣ яви прѣдѣ него-
 во-то лице и мѣ каза: „Царска-та сѣда
 честь обичѣ, и премѣдрствѣ-та говори: „прав-
 да-та царева е въ сѣдѣ. Защо въ прочемѣ,
 о царю, неправеденѣ сѣдѣ направи? Защо
 изгони правовѣрны-тѣ и благочестивы-тѣ
 Христіаны отѣ черквѣ-тѣ Божіѣ и ѿ даде
 на злославны-тѣ? Царь-тѣ мѣ отговори:
 пакѣ ли на гнѣвѣ обѣрна сѣрдце-то си, Ва-
 силіе? не ти приличѣ да вѣдѣшѣ такѣвъ.
 Василій мѣ пакѣ отговори: приличѣ ми о Царю,
 не само да сѣ сѣрдѣ и гнѣвамѣ за прав-